

# Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 17.01.1984, sp. zn. 5 Tz 1/84, ECLI:CZ:NS:1984:5.TZ.1.1984.1

**Číslo:** 38/1984

**Právní věta:** V rámci trestu zákazu činnosti podle § 50 odst. 1 tr. zák. nelze nařídit změnu zaměstnání obviněného.

**Soud:** Nejvyšší soud České soc. rep.

**Datum rozhodnutí:** 17.01.1984

**Spisová značka:** 5 Tz 1/84

**Číslo rozhodnutí:** 38

**Číslo sešitu:** 7-8

**Typ rozhodnutí:** Rozhodnutí

**Hesla:** Zákaz činnosti

**Předpisy:** 140/1961 Sb. § 50 odst. 1

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech trestních

**Sbírkový text rozhodnutí:**

*Č. 38/1984 sb. rozh.*

V rámci trestu zákazu činnosti podle § 50 odst. 1 tr. zák. nelze nařídit změnu zaměstnání obviněného.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 17. 1. 1984 sp. zn. [5 Tz 1/84.](#))

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek okresního soudu v Hradci Králové ze dne 1. dubna 1980 sp. zn. 4 T 193/80 i usnesení krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. května 1980 sp. zn. 4 To 812/80 a okresnímu soudu v Hradci Králové přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Hradci Králové ze dne 1. dubna 1980 sp. zn. 4 T 193/80 byl obviněný J. R. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. a trestným činem porušování povinnosti v provozu socialistické organizace podle § 130 odst. 1, 2 tr. zák. proto, že dne 3. prosince 1979 v 17.00 hod. na silnici č. 11 u 69 km okres Hradec Králové řídil nákladní vozidlo zn. Škoda Liaz SPZ PS 41-10 z majetku n. p. ČSAD Plzeň, nevěnoval se plně řízení vozidla a při objíždění narazil do stojícího osvětleného vozidla zn. Avie A 30 SPZ HK 66-79 z majetku n. p. ČSAD Hradec Králové, řízeného L. P., a tím srazil vozidlo Avia A 30 do pravého silničního příkopu, do něhož s vozidlem Škoda Liaz sám havaroval; zároveň došlo ke zranění spolujezdce z vozidla Škoda Liaz J. P.,

který utrpěl zlomeninu levého bérce, zlomeninu pravého kotníku, tříštivou zlomeninu hlavice pravé holenní kosti, tržně zhmožděnou ránu na přední straně pravého bérce a mnohočetné povrchní oděrky s následnou dobou léčení do doby konání hlavního líčení, a dále na vozidle Škoda Liaz SPZ PS 41-10 vznikla škoda ve výši 50 200 Kčs a na vozidla Avia A 30 SPZ HK 66-79 škoda ve výši 30 200 Kčs.

Za to mu byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do první nápravně výchovné skupiny, a dále podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zák. mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu čtyř let. Současně okresní soud nařídil změnu zaměstnání obviněného.

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 14. května 1980 sp. zn. 4 To 812/80 zamítl odvolání obviněného jako nedůvodné podle § 250 tr. ř.

Proti tomuto rozhodnutí krajského soudu podal generální prokurátor ČSR ve prospěch obviněného stížnost pro porušení zákona. Okresnímu soudu v ní vytýká, že vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody a trestu zákazu činnosti nařídil též změnu zaměstnání. Takový výrok je nezákonný, neboť změnu zaměstnání v rámci téže organizace lze nařídít jen podle § 44 odst. 4 tr. zák. v souvislosti s uložením trestu nápravného opatření, které však okresní soud neuložil. Krajský soud toto pochybení okresního soudu nenapravil.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř., přezkoumal též správnost řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Okresní soud uložil obviněnému též trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel po dobu čtyř let. Tento výrok odůvodnil tím, že obviněný svou trestnou činností i dosavadní řidičskou nekázní, prokázanou jedenácti záznamy v evidenční kartě řidiče pro závažné přestupky v dopravě, vyvolal pochybnosti o své spolehlivosti k řízení motorových vozidel. Dále okresní soud obviněnému nařídil změnu zaměstnání s odůvodněním, že výrokem o trestu zákazu činnosti ztratil způsobilost k výkonu dosavadního zaměstnání řidiče.

Podle § 50 odst. 1 tr. zák. trest zákazu činnosti záleží v tom, že se odsouzenému po dobu výkonu tohoto trestu zakazuje výkon určitého zaměstnání, povolání nebo funkce nebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení. Z tohoto ustanovení ani ze žádného jiného ustanovení trestního zákona však nelze dovodit, že by současně s uložením trestu zákazu činnosti bylo možno nařídít též změnu zaměstnání. Nařízení změny zaměstnání je proto nezákonné. Takový výrok není však ani potřebný. Vyslovením zákazu řízení motorových vozidel přestal obviněný splňovat předpoklady nutné pro výkon sjednané práce řidiče a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel proto v sobě obsahuje i nemožnost vykonávat zaměstnání řidiče po dobu výkonu tohoto trestu. Jestliže tedy okresní soud v důsledku vadného výkladu ustanovení § 50 odst. 1 tr. zák. obviněnému změnu zaměstnání nařídil, porušil v neprospěch obviněného v tomto ustanovení zákon.

Krajský soud v Hradci Králové, přestože nesprávnost tohoto výroku byla v odvolání obviněného namítána, pochybení okresního soudu nenapravil a odvolání obviněného jako nedůvodné zamítl. Tím porušil zákon v ustanovení § 256 tr. ř.

V dalším Nejvyšší soud ČSR poukázal na to, že na trestný čin podle § 130 odst. 1, 2 tr. zák. se vztahuje amnestie prezidenta republiky ze dne 8. 5. 1980.